

HEVES ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

ELŐFIZETÉSI-DÍJ:
 Egész évre . . . 8 kor. Negyed évre . . . 2 kor.
 Fél évre 4 kor. **Egyes szám 20 fillér.**
 MEGJELENIK MINDEN VA ÁRNAP.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
MACZKY EMIL.
 TÁRS-SZERKESZTŐ:
DLUHOPOLSZKY BERTALAN

A lap szellemi részét illető közlemények a „Heves és Vidéke” szerkesztőségéhez, az előfizetési és hirdetési díjak, valamint nyilttéri közlemények a „Heves és Vidéke” kiadóhivatatalához címzendők

A városok terheinek könnyítése.

Az országos nagy bajok és gondok között, melyek most az egész magyar közvéleményt lefoglalják, ne feledkezzünk meg a szűkebb lokális bajainkról, melyek között első sorban áll az óriási illetéktelen teher, amely a mi városunkat is nyomja: Nagyon helyesen fejtegette a mult hetekben Kossuth Ferenc a vidéki városok, első sorban a rendezett tanácsuaknak sanyaru helyzetét s óhajtott, hogy fejtegetéseinek szelleme az intéző körök felfogásával párhuzamos legyen.

Hosszu és küzdelmes esztendő óta húzódik a városi törvény ügye s nem tudunk vele zöld ágra vergődni. A rendezett tanácsu városok névleges autonómiája már valóban tarthatatlan helyzetet teremtett. Nem autonómia ez, hanem ketrecz, melyben a foglyul ejtett rab „szabadon” tehet két lépést előre és két lépést hátra, de ebben is megakadályozhatja az őt: a vármegye. A rendezett tanácsu városok nemesak, hogy megérettek már arra, hogy a vármegye gondnoksága alól emancipálják őket, de fejlődésüknek egyenesen

hátrányára van azon körülmény, hogy minden egyes dolgukba beavatkozhatik, minden egyes határozatát megsemmisítheti egy közvetlen fölöttes hatóság, amely sok tekintetben egyuttal rivális is. A városi polgárság, mely az ő előjáróit választja, rendelkezik legalább is annyi intelligenciával és ítélő képességgel, hogy a város élére olyan embereket tegyenek, akik ott helyüket megállják. Ezt a kvalifikált, a város ügyeivel közvetlenül ismerős előjáróságot akkor dezavualja a nem kvalifikáltabb elemekből alkotott vármegye háza, mikor neki tesszik és a kormány előtt is inkább latba jó az ő szava, mint a városoké.

E méltatlan helyzetből egyszer már végre ki kell szabadítani a városokat. Autonómiát követelünk amely biztosítsa nekünk, hogy sorsunkról éppen olyan joggal és hatáskörrel intézkedhessünk mint a szabad királyi városok. Amíg ezt az autonómiát nekünk meg nem adják, addig szó sem lehet a vidéki városok intenzív fejlesztéséről.

Autonómiát nem akarnak adni, de terhet, azt bőséggel rónak ránk.

Az állam feladatát képező közigazgatási, jogszolgáltatási, adóbehajtási, közoktatási, közegészségügyi, uttfentartási, katonaelszállásolási és egyéb terhek orosz-lánrészét a mi nyakunkra sózzák és főleg e terhek súlya alatt nyögnek a vidéki városok, melyek közül több száz perzentnél nagyobb pótdót kénytelen kivetni. Hát ezeket a terheket, vagy azoknak legalább legigazságtalanabb részét mikor veszik már le rólunk?

Ellenben amiből a városoknak egy kis jövedelmük lehetne, a fogyasztási adókra, a regalékra, a vámokra rátette kezét a hatalmas állam. Irtóztatón felesigázzák a bor és sör árát, amivel azt érik el, hogy a szegény nép komisz, vízzel és spiritusszal készített pálinkát kénytelen inni még most is, amikor már van sok és jó magyar bor.

Erdősi Dezső.

H I R E K.

— **Eljegyzés.** A hevesi volt aranyfiatal-ságnak a gárdája ismét megfogyott. Eisenhuth Kálmán, tegnap, f. h. 28-ikán eserélt gyűrűt Egyed Ferencz, a híres, neve-

HEVES ÉS VIDÉKE JÁRCÁJA

Megtudjátok.

Megtudjátok nem sokára:
 Mért vagyok én ilyen;
 Megtudjátok nem sokára:
 Mért fáj úgy a szívem.

Megtudjátok, hogy amikor
 Hallgatagon ültem:
 Akkor én a fájó szívem
 Sebeít kötöztem.

D. B.

A Balaton leánya.

Irtá: Vizslovszky Miezi.

Sártony Margit szép volt, bájos mint egy mosolygó tündérrege, olyan mint egy ál mkép, mely titkon lopózik a szívekbe. Bölesője ott ringott a szép Balaton mentén. Ez dudolt neki alató dalt haragvó őszi éjszakán, mikor nyugtalanul hány kódott hófehér párnáeskaik között. Ez volt

az ő második anyja. Ott a Balaton mellett pillantotta meg először azt a esodásan égő korongot, a napot mely annyiszor megfürdött a kékes szürke habokba s mégis mindig fénylő s tüzes maradt. Ott öntötte ki parányi szíve fájó panaszát, mikor ok nélkül kiközösítették a játékból pajtásai; mikor kegyetlenül megkínózták, össze ronesolták csepühaju viasz bábuját. A jó Balaton mindig meg hallgatta, megvigasztalta. Mikor felesperedett, ez adta kezébe a lantot s ő irt nem egy tarka versikét, mely ha nem is volt esengő-bongó de csupa érzés, dicsőítő, magasztaló, minden ízében.

De ütött a válás órája... Szomoruan állt meg a Balaton partján, merengőn nézte utódjára a legmesteribb képet, a nap bucsuját. Végsugaraival hosszú sávot vont rengő peremőre s ez úgy nézett ki, mint egy pazar fejedelmi uszály. Mikor egészen lehanyatloit bíbor képe, bohó lelke úgy vélte, hogy vele boldogságának napja is letűnik örökre. Lehuzta ujjáról azt a kéköves gyűrűt, mit nem rég egy sápadt képű, nyurga legényke adott neki; nem érdemli a hűtelen, hogy tovább viselje,

inkább bedobja a Balatonba s annak lesz jegyese. Nézett hosszan esillámló vizébe s mintha vele ment volna szerelmes szívének első esalóka álma, széttépett illúziója.

Elhagyták mindnyájan az ősi fészket; feleserélték egy másikkal. Itt az új otthonban ismerte s szeretete meg Csekmev Mártát, lelke ikertestvérét.

Márta nem volt oly szép. Egyedüli éke azurkék szeme volt, melyből lélekfönség, szívjóóság sugárzott ki. Itt született ő a vadregényes helyen, hol némán, szerelmesen ölelkeznek a sziklás hegyormok, hol büszke méltósággal kigyózik az aczólos folyó szük medrében, mintha sajnálná elhagyni e tündéri tájat. — Itt bontotta ki szárnyát alvó öntudata, hol nincs hívásos láрма, pokoli zaj; hol madárének, a nyáj méla kolompja s a tilinkó fáján szóló nóták töltik be a léget. Ninesennek itt modern ivlámpák; helyettesítik azt a fel-fel esillanó pásztortüzek, mely mellett oly édesen, oly háborítatlanul lehet szövögetni az ábránd aranyos fonalát.

Nekik — az elválhatatlanoknak — legkedvesebb helyök a folyó felett elnyuló

Ferenc József keserűviz

az egyedül elismert kellemes izü természetes haszajtószer.

zetes „Zöld-Hordó tulajdonosa kedves leányával Mariskával.

— **Gyászhir.** Mélyen megszorodott szívvel olvassuk „a Heves és Vidéke” legutóbbi számában, hogy az „aranyfiatalság” egyik legbátrabb előharcosa Sz. Mezey Sándor a „Szerelem” tengerébe ugrott s ott lelte korai sirját. Midőn e tényt konstatáljuk, tesszük ezt azért is, hogy méltó kifejezést adjunk azon veszteségnek, mely gárdánkat érte, hogy ő már meghalt számunkra. A megszorodott Aranyfiatalság.

— **Alpesi Rózsa.** „Vándormadarak” című cikkére melyet Csarnok” rovatunkban közlünk — fölhívjuk olvasóink becses figyelmét.

— **Névmagyarosítás.** Blau András hevesi lakos vezetéki nevét belügyminiszteri engedéllyel Balogra változtatta.

— **Uj megyebizottsági tag.** Elhunyt Orosz József volt megye bizottsági tag helyébe Molnár Pált Heves város pénztárnokát választották meg. Örülünk, hogy a választás érdemes emberre esett.

Katalin estély. „Hevesmegyei és Egervidéki Jótékony Nőegylet” november 28-ikán hangversennyel egybekötött tánc-estélyt rendezett. Közreműködtek dr. Illés Imréné urnő énekével, Kövér Margit urhölgy zongorajátékával, Georgievic Vilma urhölgy hegedűjátékával és Volf Margit urhölgy előadását az uribanda zárta be.

Stegmüller Mária volt gazd. szaktanítónő, már elbucsuzott városunktól, s már azóta Sárváron tanulmányozza a tej okszerű földolgozását.

— **Áthelyezések a vasutnál.** A miskolci üzletvezetőség területén le-

gutóbb a következő áthelyezések történtek: Manczel József állomásfőnököt Tarna-Szent-Miklósra Polonkára, Elek Armin hivatalnokot Gyöngyösről állomásfőnöknek Tarna-Szent-Miklósra, Jankovits Gyula hivatalnok-gyakornokot Füzesabonyból Zsolnára helyezték át.

— **Jegyzőválasztás.** Egerbakta községében e hó 23-án, hétfőn megtették meg a jegyzőválasztást, mely alkalommal Kutka Dezső siroki jegyzőt választották meg községi jegyzőnek. A megválasztott nyomában letette a hivatali esküt a választást vezető Drizsnyei Béla főszolgabíró kezébe.

— **Iskolalátogatás.** Dr. Tergina Gyula tanfelügyelő az elmúlt héten több napon át Hatvanban időzött, hogy a szokásos iskolalátogatást elvégezze. — Odray Coelestin prépost a tanfelügyelő tiszteletére vacsorát adott, melyen leginkább tanférfiak vettek részt.

— **Irodalmi pályázat.** A hevesvármegyei általános tanító-egyesület 100 k. pályadíjat tűzött ki a következő pályatétel kidolgozására. A népiskolai nevelés-oktatás kihatása az életre. A pályaművek 1904. aug. 1-ig adandók be Gyöngyösön a tanító-egylet elnökénél. Csak egyesületi tagok pályázhatnak.

— **Elfogott cigánykaraván.** Jó fogást csinált a napokban a szilvási esendőrség: 17 tagból álló cigánykaravánt fogott el a község határában. A cigányok már hetek óta rettegésben tartották az egész vidéket s számos betörést,

rablás követtek el. A letartóztatott cigányoknál 1900 kor. készpénzt és sok ezüst ékszert s templomi edényeket talált a esendőrség, melyek eredetéről nem tudtak számot adni. A esendőrség a karavánt a legközelebbi főszolgabírói hivatalhoz kísérte.

— **Véres halotti tor.** Fodor István és Fodor József horti lakosok unokatestvérek voltak. Azonban a rokoni kötelék nem akadályozta meg őket abban, hogy véres verekedést rögtönözzenek egymás közt. A napokban ugyanis Sávolyi Mátyásné halotti torán kelleténél többet vettek be a jóból s összeszólalkoztak. A szóharc hevében Fodor István felkapott egy követ s unokatestvérét úgy föbe ütötte, hogy azt rögtön elborította a vér. E kellemetlen incidens persze véget vetett a halotti tornak is.

— **Utonállók.** Neuvirth Miksa uj-hatvani kereskedőt minapában a hajnali órákban, amint kocsi-jával Gyöngyös felé utnak indult a gyár előtt egy társaság megtámadta s kövekkel megdobálta. Az utonálló társaság tagjai ellen az eljárás folyamatban van.

— **Dohánybevéltás.** A kápolnai m. kir. dohánybevéltő hivatal az idei dohánybevéltő hivatal az idei dohánybevéltést december hó 9-étől február 28-ig eszközli.

Szerkesztői üzenetek

A. R. Makó köszönöm nem dícsérem; mert az maga-magát dícséri. Ki volt a szomszéd? Detk.

meredek szikla volt. Itt ültek óra hosszat s úgy néztek ki fehér lenge ruhájokban, mint véd angyalai, mentői, e csöndes vidéknek.

Miféle hegy ez itt velünk szemben? kérde Margit.

— Ez? Ezt mi olympnak neveztük el. Margit felkaczagott, mint egy májusi hajnal.

— Olymp? ha, ha, ha! — Természetesen mythológiai alakokkal benépesítve?

— Csak egyetlenegyéről szólhatok.

— S az fél vagy egész Isten? Kacagott ezüstös hangján Margit.

— Sokaknak még annál is több. Sok — nagyon sok — ajak imádja őt epedőn, titkon; s boldog ki hozzá közeledhetik! Vándorfy Andornak hívják őt, a sors e dédelgetett gyermekét. Benne összpontosul mindaz mi szép, nemes. Adonisi külsejével, lángelméjével gyorsabban hódít, mint egy Caesar... S beszélt róla sok dícsérőt, úgy hogy Margit kíváncsiságát egész feltűzte.

Megismerte ő is ... Mikor reá mosolygott szép szemre, mikor hozzá simult bárszonyos kis keze, szíve elrejtett zugában egy gondolat, egy vágy fogamzott meg. Oh! ha ő egy ilyen szívet bírhatna, króznának érezné magát: ilyen férfi az ő eszménye. De nem, nem ápolja e gondolatot, minek futna szívárvány után... S e merésznek hitt álom, mégis megvalósult hosszú idő után.

Margit menyasszony lett a Vándorffy Andor boldog menyasszonya. És amikor sejtelmének ragyogó érzetével jövődő boldogságát festegette, Márta areza halott sápadt lett ajka kinosan vonaglott.

— Oh én sohasem leszek ily boldog.

— Azzá leszel, csak várj és remélj!...

— Soha! Előttem bezárultak a boldogság kapui akkor, mikor ő a másé lett; s fájdalmas szemében a lemondás egész világa reszketett. — Talán te is Andort szeretted őh szólja a régi bizalmas hangon, talán még nem lesz késő...

Márta tagadólag rázta fejét. S az a tudat, hogy lelkök nem azonos többé a régivel, hogy ketté szakadtak ama pillanattól óta, mely boldogságot ígért neki, könybe borította Margit áhitatos szép arcát. — Küzködtem ellene sóhajtott Márta de nem bírom e tettét, szeretem őt s szenvedek érte... Szava elesuklott a könyvek özőnébe.

Margit szívéhez fájón ütődtek e hangok s képelete egy szomorú képet festett elé. Nem! ő nem akar egy szív hóhérja lenni ő életét önt belé, ha saját boldogsága árán is, de vissza adja azt neki, mit öntudatlanul rabolt el tőlem...

Andor — szólott vőlegényéhez — tudna-e értem áldozatot hozni?

— Magáért? — Mindent! Ha kell a Sírúst az égről...

— Ne, ne törjön a fellegekbe, itt alant kell azt végrehajtania.

— Esküszöm megteszem...

— Ugy hát tegye boldoggá Mártát. Velem talán nem is lenne az.

Egy sejtetem sugja ezt, mely ijesztően kísért hosszú kínos éjszakáimon s nem tudok tőle menekülni sehogy. Mily szépen tudta hazudni mindezt s nyugodtan szétlépni azt a rózsá lánecot, mely szíveiket összefűzte.

— De én nem szeretem Mártát, jajdult fel Andor, hogy kívánhat tőlem ilyet?

— Megesküdött, hogy képes értem bármily áldozatra, most tehát már kötelesegségévé vált. Márta szereti magát s még

boldogok lehetnek. Andor néma lett, csak könnyei beszélték, azok a könyvek, melyeket elvesztett boldogsága sajtolt ki szeméből.

Margit szíve, majd össze roskadt, de mégis úgy találta, hogy van valami fenyes, magasztos a lemondás keservében s egyszerre nagyinak, dícsőnek érezte magát.

Elváltak haloványan, zokogva.

Csekmejék fényes esküvőre készültek. A díszes menetben ott haladt Margit is büszkén, fölemelt fővel, mint egy győztes hadvezér. De mikor felhangzott a nászinduló érzéstarti hangja, mint egy fájdalom requiem bugott fülebe. A fényes ol-tár helyett sötét ravatalt látott, melyen kiterítve feküdtek legszebb álmai, semmivé vált rózsás reményei. Borongó bánat öntötte el arcát; lelkét fájó kín tépette. Ha most felzúgogatna! De nem! Elfojtja könnyeit s vissza hullnak lelkére...

Nincs többé nyugta azon a helyen; neki menni kell, oda, a hol feledi a mul-tat, hol szíve vigaszra talál. — Csak vissza hozzád ringó Balaton, dajkáló anyám hü szerelmesem! Csak vissza hozzád oda hol gyermek álmaim fényes tündér palotája áll.

Meg... Gondolatja már ott ring a fodoros habok között s úgy vóli, hogy ezek megértik lelke néma panasztát.

Tánczolva, dalolva lebegik körül a bübajos syrének. Csábszavakkal hívogatják, csalogatják Margitot: „Jer siess közénk Itt nem él a bu, nem él a gond örömet, élet, boldogságot, itt mindent, mindent feltalálsz! Jer ide!”

S ő nem tud ellentálni. S eldobja evezőjét s habozás nélkül dobja magát a Balaton ölelő karjai közé.

CSARNOK

A vándormadár.

Irta: Alpési Rózsa.

Az öreg méltóságos asszony lassú léptekkel sétált föl-s alá, két kis unokájával, a falu virágos vasúti állomásánál.

Hetven-hetvenöt év körüli agg hölgy; de az idő terhe nem nyomta azért, le széles vállait, csak a hajára futt sok-sok fehér pihét az évek suhanó szele; míg utoljára a fekete szálak egészen eltűntek a fehérek mögött. Az arca még most is piros, a szemének jóságos nézése is ugyanaz a mi volt fiatal korában: csillogó és szelíd. Nem hiába hívják a falubeliek a „mi nagyszonyunknak.”

Mellette a két kis unoka olyan, mint vén tölgy oldalán az ifju hajtások tavaszi rügyei: telve életerővel, duzzadó pírrel, hamvas arczocskáikon. Örökké mosolygó ajkuk nem csukódik össze egy pillanatra sem. Ezer kérdést tudnak föladni a kedves nagymamának, melyre az mosolygó ajkakkal felel.

Egyetlen fiának gyermeke e bájos két kis leány, kiket ő nevel kiesiny koruk óta ősi, magányos kastélyában. A nagyobbik mintegy nyolcz éves, aranyfürtű kis angyal, a kisebbik öt-hat év körüli; arczra minden mozdulatra teljesen hasonló a másikkhoz.

Egyedül élnek az öreg méltóságos asszonynyal: anyjukat régen elvesztették. A második kis leány születése, anyjának halála volt. S apjuk, ki bálványozva szerette feleségét, idegen országokba ment, hogy feledni tudjon; s az öreg grófné minden kérése, minden könyörgése hasztalan volt: egyetlen fiát nem tudta visszatartani mert az ősi kastély rideggé és üressé vált a férfinak, hogy a halál anyyala elragadta belőle hön szeretett ifju nejét...

Egészen mostanáig, a nagyanya nevelte kiesiny unokáit, nem bizta senkire a két kis árva lelket, de most már belefáradt a nehéz munkába: öreg volt; s óriási birtokának minden gondja az ő vállaira nehezedett.

S most a nevelőnőre várnak. A két gyermek ártatlan kíváncsisággal; az öreg méltóságos asszony meg ezer aggodalommal: vajjon rábizhatja-e a két legdrágább kincsét szerető lelkének. Nem lesz-e az idegen szív hozzájuk valóban idegen. Ártatlan lelküket fogja-e irányítani: úgy a nemesre, szépre, jóra, mint a hogyan ő tette eddig? Ezer meg ezer szorongó kérdés tolul remegő szívébe, míg látszólag nyugodtan sétál a kis állomás kavicsos utján; de igyekszik elűzni lelkéből az aggodalmat; hiszen látta a nevelőnő bizonyítványait. Oly fényesek azok, s oly magaslatok, hogy minden félelemnélkül átadhatja neki két kis unokája nevelését. Aztán meg, folytonosan itt lesznek az ő szemei előtt: lelküknek minden változását észreveheti; figyelhet minden lépésükre. E gondolat megnyugtatja aggó szívét.

Nagymamáskáim! sokáig jön még a vonat? szolal most meg a kisebbik unoka hamvas arczcskáját hízelve szorítja nagyanyja kezéhez.

(Folyt. köv.)

Eladó 4 éves gyökeres kadarka, azonnal termő kész tőke, ezrunként 40 koronáért sima kadarka vessző ezre 4 korona.

Lipovniczky Pál
szőlőtelepe.
Heves.

A Pesti Napló karácsonyi ajándéka.

A
Vörösmarty-Album

A Pesti Napló, amely eddigelé az Ember tragédiáját, Arany János baliadit, Zichy Mihály illusztrációival, Katona József Bánk bánját, a Himfy-Albumot, a Költők-Albumot, tavaly a remek kivitelű Zichy-Albumot, stb. adta olvasóinak a könyvpiacra általános feltűnést keltő kiállításban, az idén eddigi kiadványait felülmúló fénytel és pompával **aranyvásznon kemény kötésben**

a
VÖRÖSMARTY-ALBUMOT
fogja olvasóinak karácsonyi ajándéku adni.

A Vörösmarty-Album a Zichy-Albumnál is díszesebb kiállításban nagy kvart alakban fog megjelenni. Magában foglalja a költő életrajzát. **Csongor és Tündét**, Vörösmartynek e kedves drámai költeményét a **Szózatot**, a **Vén cigányt**, **Szép Ilonkát** és Vörösmartynek legkiválóbb költői alkotásait, kiváló művészek eredeti festményeivel és rajzaival. **20 műmellékletben** és számos szövegbe nyomott képpel és illusztrációval. A **Vörösmarty-Album** műmellékleteit a legjelesebb magyar festőművészek készítették. Mindannyiuk élén ott van **Székelly Bertalan**, a legnagyobb magyar történelmi festő, aki a **Toldi** című költeményt illusztrálja. Kortársa és barátja **Madarász Viktor**, a **Salamon** című költeményhez készít festményt. A két nagy történelmi festőhöz a következő elsőrendű magyar művészek sorakoznak: **Bihari Sándor**, **Fényes Adolf**, **Ferenczy Karoly**, **Kemény Jenő**, **Kernstock Károly**, **Krenner (Tardos) V.**, **Magyar Mannheimer Gusztáv**, **Nagy Sándor**, **Radoné Hirsch Nellé**. Ezenkívül számos kisebb illusztráció díszíti majd a Vörösmarty-Albumot, amelyek egész sor kiváló magyar festő művészetét fogják a Vörösmarty-Album keretében bemutatni. A valóban remek kivitelű műlapoknak egy része gyönyörű színnyomású lesz, ami-

lyen eddig alig jelent meg magyar díszműben. A Vörösmarty-Albumot megszerezhetik mindazok akik a Pesti Naplóra

1. egyszerre egy **egész évre** előfizetnek,

2. akik **Félévre** fizetnek elő és kötelezettséget vállalnak, hogy egy további féléven át előfizetőink lesznek,

3. akik egy **negyedévre** fizetnek elő és további háromnegyed éven át való előfizetésre kötelezettséget vállalnak, azok amásodik évnegyedre szóló előfizetés beszoolgáltatása után kapják meg a Vörösmarty-Albumot,

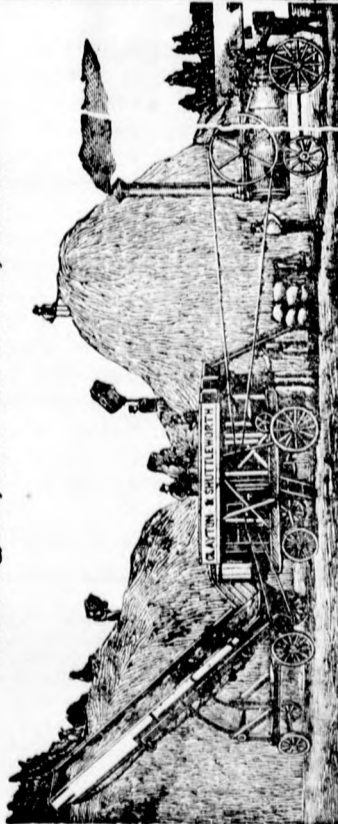
4. akik **havonta** fizetnek elő és egy egész évi előfizetésre kötelezettséget vállalnak, azok a hatodik havi előfizetés beküldése után fogják megkapni a Vörösmarty-Albumot.

Azon új előfizetőink, akik a Zichy Mihály albumot, az 1903. évre szóló előfizetés alapján, mint előlegezett ajándékot bírák, azok a Vörösmarty Mihály albumot csak úgy kapják meg, ha egy további egész évre előfizetnek, illetve ha jelen négy pontban felsorolt előfizetési feltételek egyikének eleget tesznek.

A Pesti Napló előfizetési ára: **Egész évre 28 kor., félévre 14 kor., negyedévre 7 kor., egy hóra 2 kor. 40 fillér.** Előfizetni minden hó 1-től és 15-től lehet.

A „Pesti Napló” kiadóhivatala.

Clayton & Shuttleworth
mezőgazdasági gépgyártások Budapest Vácz-körút 63. sz.
által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcseplőgép-készletek
továbbá járgány-cseplőgépek, löhércseplők, tisztító-rosták, kontolyorók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák.

„Columbia-Drill”
legjobb sorvetőgépek, szecakavágók, répvágók, kukorica-morszoló, daráló, őrlő-malmok, egytemes a cséplőkész.

2- és 3-vasas ékek és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árajegyzékek kívánra ingyen és bérmentve küldetnek.

Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb locomobil- és cséplőgép-gyára.

